

וְלַפְעָמִים מִסְכִּימִים שְׁלֹשָׁה
לְעִשׂוֹת דִּין, וְיָבֵא י"ד [מין] שֶׁהִיא
פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִים, שֶׁהוּא
יְהו"ה יו"ד ה"א וְא"ו ה"א. וְזוֹ
שְׂכִינָה נִקְרָאת יד זְמִין מִצַּד
הַחֶסֶד. יד שְׁמַאל מִצַּד הַגְּבוּרָה.
יד יְהו"ה מִצַּד עֲמוּד הָאֲמִצְעִי.
כְּשֶׁבֶן אָדָם שָׁב בְּתִשְׁבּוּכָה, הֵיךְ הַזֶּה
מִצִּילָה אוֹתוֹ מִהַדִּין. אָבֵל כְּשֶׁדָּן
עֵלֶת עַל כָּל הָעֲלוֹת, נֹאמֵר בּוֹ וְאִין
מִיָּדִי מִצִּיל.

וְעוֹד, שְׁלֹשׁ פְּעָמִים נֹאמֵר בְּפִסּוּק
זֶה אֲנִי אֲנִי אֲנִי, שֵׁשׁ בָּהֶם א' א'
א' י' י', שְׁנַרְמְזוּ בְּיו"ד ה"י וְא"ו
ה"י יו"ד ה"א וְא"ו ה"א. וְיֵשׁ
בָּהֶם שְׁלֹשׁ וָיִם, ו' ו' ו' - וְאַחֲרֶיהָ
וְאֲנִי וְאִין - שְׁנַרְמְזוּ בְּשֵׁמוֹת
הָאֵלֹהִים. וְעַם כָּל זֶה שֶׁהָרִי בְּאֵרוֹ אֵת
הַפִּסּוּק הַזֶּה הַחֲבָרִים אֲצֵל אֱלֹהִים
אַחֲרֵים, כְּמוֹ שֶׁנֹּאמֵר רָאוּ עֲתָה פִי
אֲנִי אֲנִי הוּא - זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא וְשְׂכִינְתּוֹ שֶׁנֹּאמֵר בָּהֶם אֲנִי
וְהו"ו. וְאִין אֱלֹהִים עֲמָדִי - זֶה
סַמָּא"ל וְנַח"ש. אֲנִי אֲמִית וְאַחֲרֶיהָ
- אֲנִי אֲמִית בְּשְׂכִינְתִי לְמִי שֶׁהוּא
רִשָּׁע, וְאֲנִי אֲחִיָּה בְּהָ אֵת מִי שֶׁהוּא
צַדִּיק. וְאִין מִיָּדִי מִצִּיל - זֶה יו"ד
יְהו"ה שֶׁהוּא יְהו"ה יו"ד ה"א
וְא"ו ה"א, וְהוּא כּוּז"ו בְּמוֹכַס"ז
כּוּז"ו, וְהַכֵּל אֲמֵת. אָבֵל מַה
שֶׁנִּתְבָּאָר לְמַעְלָה עֵלֶת הָעֲלִיּוֹן
שֶׁהוּא עֵלֶת עַל כָּל הָעֲלוֹת, וְהַסּוּד
הַזֶּה לֹא נִמְסָר לְכָל חֶכֶם וְנָבִיא (נ"א
אָבֵל מַה שֶׁנֹּאמֵר לְמַעְלָה עַל עֲלִיּוֹן שֶׁהוּא עַל הָעֲלוֹת,
הַסּוּד הַזֶּה לֹא נִמְסָר אֶלָּא לְכָל חֶכֶם וְנָבִיא).

בֹּא רֵאֵה כְּמָה עֲלוֹת הֵם נִסְתָּרִים
שֶׁהֵם מִתְלַבְּשִׁים וְהֵם מִרְכָּבִים
בְּסִפִּירוֹת, וְהַסִּפִּירוֹת מְרַכְּבָה לָהֶם,
שֶׁהֵם טְמִירִים מִמַּחְשַׁבַת בְּנֵי אָדָם,
וְעֲלֵיהֶם נֹאמֵר (קְהֵלֶת ה) כִּי גִבְהָ מֵעַל
גִּבְהָ שְׁמֵר וְגו'. אִירוֹת מְצַחֲצָחִים
אֵלֶּה עַל אֵלֶּה. וְאֵלֶּה שֶׁמְקַבְּלִים

וְאִי לֹא אִסְתַּפְּמֵן תְּרוּיָהוּ בְּעֲמוּדָא
דְּאֲמַצְעִיתָא לֹא אֲתַקְיִים דִּינָא. דְּאֲנוּן בְּמוֹתָב
תְּלַתָּא כַּחְדָּא. וְלִזְמַנִּין (דף כג ע"א) אִסְתַּפְּמוּ
תְּלַתָּא לְמַעַבְד דִּינָא, וְיִיתִי יו"ד (מִינָא) דְּאִיהִי
פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִים דְּאִיהוּ יְהו"ה יו"ד
ה"א וְא"ו ה"א. וְדָא שְׂכִינְתָּא אֲתַקְרִי יד
זְמִין מִסְטָרָא דְחֶסֶד. יד שְׁמַאל מִסְטָרָא
דְּגְבוּרָה. יד יְהו"ה מִסְטָרָא דְעֲמוּדָא
דְּאֲמַצְעִיתָא. כִּד בַּר נָשׁ תָּב בְּתִיּוּבְתָא הֵאִי יד
שְׁזִיב לִיה מִן דִּינָא. אָבֵל כִּד דָּן עֵלֶת עַל כָּל
הָעֲלוֹת אֲתַמָּר בֵּיה וְאִין מִיָּדִי מִצִּיל.

וְעוֹד תְּלַת זְמַנִּין אֲתַמָּר בְּהֵאִי קָרָא אֲנִי אֲנִי
אֲנִי. דְּאִית בְּהוֹן א' א' א' י' י' י'.
דְּאֲתַרְמִיזוּ בְּיו"ד ה"י וְא"ו ה"י, יו"ד ה"א
וְא"ו ה"א. וְאִית בְּהוֹן ג' ווִין ו' ו' ו' - וְאַחֲרֶיהָ
וְאֲנִי וְאִין דְּאֲתַרְמִיזוּ בְּאֵלִין שְׂמָהָן. וְעַם כָּל
דָּא דְּהֵאִי קָרָא הָא אוּקְמוּהָ חֲבָרְיָא לְגַבֵּי
אֱלֹהִים אַחֲרֵים. כְּמָה דְּאֵת אֲמָר רָאוּ עֲתָה כִי
אֲנִי אֲנִי הוּא, דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וְשְׂכִינְתִּיהָ דְּאֲתַמָּר בְּהוּ אֲנִי וְהו"ו. וְאִין
אֱלֹהִים עֲמָדִי דָּא סַמָּא"ל וְנַח"ש. אֲנִי אֲמִית
וְאַחֲרֶיהָ, אֲנִי אֲמִית בְּשְׂכִינְתִי לְמָאן דְּאִיהוּ
חֲזִיב. וְאֲנִי אֲחִיָּה בְּהָ לְמָאן דְּאִיהוּ זְפֵאִי.
וְאִין מִיָּדִי מִצִּיל דָּא יו"ד יְהו"ה דְּאִיהוּ
יְהו"ה, יו"ד ה"א וְא"ו ה"א וְאִיהוּ כּוּז"ו
בְּמוֹכַס"ז כּוּז"ו וְכֹלָא קְשׁוּט. אָבֵל מַה
דְּאֲתַמָּר לְעִילָא עֵלֶת עֲלָאָה דְּאִיהוּ עֵלֶת עַל
כָּל הָעֲלוֹת. וְהֵאִי רְזָא לֹא אֲתַמָּסֵר לְכָל
חֲכִימָא וְנָבִיאָה (נ"א אָבֵל מַה דְּאֲתַמָּר לְעִילָא עַל עֲלָאָה דְּאִיהוּ
עַל הָעֲלוֹת הֵאִי רְזָא לֹא אֲתַמָּסֵר אֶלָּא לְכָל חֲכִימָא וְנָבִיאָה).

תָּא חֲזִי, כְּמָה עֲלוֹת אֲנוּן סְתִימִין דְּאֲנוּן
מִתְלַבְּשִׁין וְאֲנוּן מוֹרְכָבִין בְּסִפִּירָן,

וְסִפִּירָן מְרַכְּבָה לְגַבֵּייהוּ, דְּאֲנוּן טְמִירִין מִמַּחְשַׁבְתָּא דְּבִנֵי נָשָׂא, וְעֲלִיָּהוּ

הם חשוכים מאחרים שעליהם
שקבלים מהם. ולעלת [על כל]
העלות אין אור עומד לפניו, שכל
האורות חשוכים לפניו.

ו"ן, מה מעשהו? כמנן ימות
השבוע, ללמדך שכל יום יש לו
פח. ומה מעשהו כאן? ללמדך
שכשם שיש חכמה גדולה באין
לאין תכלית, כך יש הפח ההוא
בכל האברים. ואיזה אברים?
שבע שיש באדם, שכתוב (בראשית
ט) כי בצלם אלהים עשה את
האדם:

רעיא מהימנא

אמר לו, מנורה הקדושה, אחר
שאמר (בראשית א) נעשה אדם
בצלמנו כדמותנו, מהו שאמר
אחר כך ויברא אלהים את האדם
בצלמו? אמר לו, מה שבארו על
כף בעלי המשנה, שמהם אמרו
נברא, ומהם אמרו לא נברא,
והקדוש ברוך הוא ברא אותו,
שכתוב (שם) ויברא אלהים את
האדם בצלמו.

אמר לו, אם כך הוא, לא יתן
חלק ביד אחד מהם ולא נעשה
בדמות שלהם, אלא באיקונין של
המלך, בצלמו כדמותו, שהוא
צלם ודמות תבניתו. אמר, כך
נודע? אמר, חס ושלום, אלא אני
אומר שנברא בכל והשליטו על
הכל, שאם היה כל אחד נותן בו
חלקו, בזמן שהיה כועס עליו כל
אחד היה נוטל חלקו ממנו, פי
במה נחשב הוא?!

א"ת הקדוש ברוך הוא ברא אותו
כל אחד בדמותו, זוהי מלכות
הקדושה שהיא תמונת כל, שבה
הסתפל הקדוש ברוך הוא וברא
את העולם וכל הבריות שברא
בעולם, וכלל בה עליונים
ותחתונים בלי פרוז כלל, וכלל

קדשא בריך הוא וברא עלמא וכל בריין דברא בעלמא וכלל בה עלאין ותתאין בלא

אתמר (קהלת ה) **פי גבוה מעל גבוה שומר וגו'.**
נהורין מצוהצחין אלין על אלין. ואלין
דמקבלין אנון חשוכין מאחרנין דעלייהו
דמקבלין מנייהו. ועלת (על כל) העלות לית
נהורא קיימא קמיה דכל נהורין מתחשכן
קמיה.

השלמה מההשמטות (סימן ל"ג)

ו"ן מאי עבידתיה, כמנן ימי השבוע.
ללמדך שכל יום יש לו פח. ומאי
עבידתיה הכא ללמדך שכשם שיש חכמה
גדולה באוון לאין תכלית, כך יש הפח
ההוא בכל האברים, ומאי אברים, שבע
שיש באדם. דכתיב כי בצלם אלהים עשה
את האדם. ע"כ: (עד כאן מההשמטות)

רעיא מהימנא

השלמה מההשמטות (סימן ד)

אמר ליה בוצינא קדישא בתר דאמר (בראשית א) נעשה
אדם בצלמנו כדמותנו מאי ניהו דאמר לבתר
ויברא אלהים את האדם בצלמו, אמר ליה מה
דאוקמוה על דא מארי מתניתין דמנהון אמרו (הוא)
נברא ומנהון (אמרו) לא נברא וקדשא בריך הוא ברא
ליה, דכתיב (בראשית א) ויברא אלהים את האדם
בצלמו.

אמר ליה אי הכי איהו לא יהיב חלקא ביד חד מנייהו
ולא אתעביד בדיוקנא דילהון אלא באיקונין
דמלכא בצלמו כדמותו דאיהו צלם ודמות תבניתו.
אמר הכי אשתמודע. אמר חס ושלום. אלא אנא אימא
דאתברי בכלא ואשליטיה על פלא. דאי הוה יהיב כל
חד חולקיה בזמנא דהוה כעסיה עליה כל חד הוה
נטיל חולקיה מניה, פי במה נחשב הוא.

אלא קדשא בריך הוא ברא ליה כל חד בדיוקניה, דא
מלכות קדישא דאיהי תמונת כל, דבה אסתכל